

ВИХОВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ ЗАСОБАМИ НОВІТНІХ ТЕХНОЛОГІЙ

Нашому суспільству потрібна творча особистість, людина, яка зможе зорінтуватися в суперекстремальних умовах, передбачити кінцеві результати і докласти зусиль, щоб їх досягти. Одним із показників творчого розвитку особистості майбутнього вчителя виступає його іншомовна комунікативна культура.

Аналіз досвіду роботи викладачів факультету іноземних мов свідчить про те, що вони здебільшого зазнають труднощів при формуванні цього складного особистісного утворення. Це можна пояснити тим, що система традиційних занять з іноземної мови не сприяє розв'язанню цієї проблеми. Використання усталених форм та методів роботи породжує формалізм у навчанні. І в результаті непередбачені наслідки, так як шкільна система вивчення іноземних мов у вищому педагогічному закладі не спрямована на розвиток індивідуальності студента, на формування його іншомовної комунікативної культури.

Великий внесок у розв'язання поставленої проблеми внесли Ю.О.Гагін, В.О.Шрамм, які під комунікативною культурою розуміють мистецтво соціальної взаємодії, що включає в себе не тільки уміння володіти словом, етикою, а і змістовну сторону комунікації, уміння пояснювати.

На наш погляд, іншомовна комунікативна культура студентів – це динамічне особистісне утворення, яке визначає результативність взаємодії викладача та студента під час занять, їх спілкування, сприяє підвищенню пізнавальної, інтелектуальної та духовної активності їх.

До змісту іншомовної комунікативної культури майбутніх фахівців ми відносимо наступні компоненти:

- світоглядний (систему поглядів, принципів, знань, цінностей, етичних та естетичних норм учнів);
- мотиваційний (мотиви комунікативної поведінки, комунікативні установки, спрямованість на вивчення іноземної мови);
- комунікативний (комунікативні вміння та навички: вербальні, невербальні, культуру і зміст мовлення, уміння дотримуватися фразового наголосу, правильної інтонації при читанні речень);
- емоційно-вольовий (почуття співпереживання, емпатія, тактовність, уміння дотримуватися загальноестетичних норм);
- конструктивний (адекватне сприйняття та самооцінка, здібність прогнозувати).

Процес виховання іншомовної комунікативної культури студентів пов'язаний із розвитком їх рефлексивних здібностей, умінь самоаналізувати комунікативну діяльність під час навчально-виховного процесу та в позааудиторний час. Це було нами враховано під час дослідно-експериментальної роботи, яка включала:

- використання на заняттях іноземної мови творчих завдань, рольових ситуацій, тренінгів, психологічних замалювань, рольових і ділових ігор, методу навчального проекту, який давав можливість достроково досліджувати окреме завдання чи комплексну проблему;
- створення сприяючого психологічного клімату на заняттях;
- організацію взаємодії, співробітництва в системі “викладач-студент”.

Використання активних форм і методів навчання іноземній мові забезпечує умови для самореалізації, самовиховання та самоствердження кожного студента, а процес навчання набуває особистісно-орієнтований, діяльнісний характер, а це сприяє саморозвитку, духовному, моральному та інтелектуальному збагаченню особистості майбутнього педагога.